

at faae Faderens Navn frem. Det, der blev reist Indvending imod i Fjor, var, at Moderen til Uægtebarnet skulde have Lov til at stadfæste sit Udsagn med Gd. Der blev reist Indvending derimod som Noget, der var ganske urimelig, og Noget, man aldeles ikke brugte at tillade Kvinden; men disse Paa-stande, der bleve reiste af ærede Medlemmer, vare aldeles uefterrettelige. Jeg har i den Henseende søgt Oplysninger, og blandt Andet har jeg modtaget et Brev fra vor høitærede Aldersformand. Det angaar en Sag med en Pige, der havde født et Barn, og da Barnefaderen nægtede Paterniteten, tillod Retten hende at gjøre Gd; der var slet Intet i Veien derved. Jeg skal ikke oplæse dette Brev, men lægge det frem for det kommende Udvalg. Altsaa alle de Paa-stande, der ere reiste for at imødegaa dette, vise sig nu at være fuldstændig urigtige og fuldstændig grebne ud af Luften.

Vi vare jo enige om, at det er et uheldigt Privilegium, som Fødselsstiftelsen nu har paa, at Kvinder kunne komme derind og føde hemmelig, ikke alene fra Danmark, men ogsaa fra Sverig og England, ja det varer ikke længe, inden de komme fra Rusland, efter den Forbindelse, vi der ere komne i, og saa skulle vi have disse Børn at opføde for 500 Kroner, det er en meget god Økonomi! Naar der saa er gaaet nogle Aar, kunne vi aflevere flere af disse Børn til Bridsløselille, der er flere af Fangerne derude, som ere fødte paa Fødselsstiftelsen. Det er ligesaa uheldigt med det Privilegium, Fødselsstiftelsen har, som det i sin Tid var, da man satte Kasser ud, hvori Forældrene kunde lægge deres Børn, naar de vare kjede af dem, saa tømte Politiet disse Kasser et Par Gange om Dagen. Men efterhaanden kom der saa mange Kassebørn, at man fandt, det slet ikke kunde gaa an, og saa tog man Kasserne bort. I Begyndelsen raabte man paa, at det slet ikke kunde gaa an, at man vilde ødelægge Sædeligheden og fremme Mord ved at tage disse Kasser ned; og der blev sagt en hel Del i denne Henseende, men det viste sig, at hvad der blev sagt, var Pøit altsammen. Altsaa maa man stride til at tage Privilegierne bort fra dette Utugtshjem. Hvorledes tør Staten give sig af med at sige, naar Noget kommer i et saadant Tilfælde: Ja, det koster 500 Kr., jeg giver Afslad; det er jo at drive Utugtssafsladshandel, det kan Staten ikke inddrage sig paa. Staten maa ikke være i Ledtog med Raften, Staten maa ikke være Stjogers og Horekvinders Staldbroder.

Fremdeles er det ikke nok, at Barnet faaer sin Faders Navn at vide, men det skal

have Ret til at bære sin Faders Navn, naar han har vedkjendt sig, at han er Faderen. Naar man har sagt, at Forlangendet berom er et Angreb paa Uægteskabet, saa er den Paa-stand aldeles urimelig, og jeg kan fremlægge høit ansete Geistliges Vidnessbyrd om, at en saadan Paa-stand er ukristelig, ikke har Hjemmel i den hellige Skrift; det er Noget, som Kristendommens Farsfæere lavede sig i sin Tid, og som vor Tids Farsfæere holde paa for at værne om en uhyt Lov. Nei, hvad der er Angreb paa Uægteskabet, er selve Gjerningen, hvorved Barnet kommer til Verden. Men naar Staten siger: Barnet maa ikke bære Faderens Navn, thi det er et Angreb paa Uægteskabet, saa siger jeg, at naar Staten tillader autoriseret Utugt, og naar Staten tager forladede Uægtehustruer og henviser dem til Stjøgehjem og siger: Der kunne I ernære Jer, saa er det et meget værre Angreb paa Uægteskabet. Men det gjør Staten. Desuden mener jeg, at det er rigtigt, at Uægtebarnet tager Arv som Uægtebarnet efter sin Fader, naar denne ikke efterlader sig Uægtebørn. Naar Hustruen faaer, hvad der tilkommer hende, da er det fuldstændig i sin Orden, at det Barn arver fremfor Faderens Broderbørn eller Søsterbørn. Disse Bestemmelser berøre slet ikke Forfristen i Danske Lov om Horebørn. Desuden mener jeg, at Faderen, naar han vedkjender sig sit Uægtebarn, skal kunne forlange det udeleveret og sørge for dets Opdragelse, naar Øvrigheden paa Stedet befinder, at der Intet er til Hinder derved. Naar han meget bedre kan opdrage Barnet end Moderen, hvorfor saa forbyde det? Han har maaske et høit og stort Navn, som klinger godt i Folket, hvorfor skulde saa det Barn have Lov til at slæbe hans Navn i Kende-stenen. Han skal have Lov til at opdrage det, naar han kuldhjser det, og naar Øvrigheden paa Stedet billiger det. Jeg skal indstrænke mig til disse saa Bemærkninger, som for Resten kun ere, hvad jeg udsørligere fremkom med i Fjor.

Salkier: Jeg skal bede undskyldte, at jeg igjen tager Ordet i Dag efter at have havt det flere Gange i Gaar. Men jeg finder dog Anledning til at udtale mig noget om dette Lovforslag, skjøndt det paa en vis Maade er en Gjenganger fra i Fjor. Jeg skal da for det Første bemærke, at Ordet „Uægtebarn“ er et rent sprogligt Misforst. Det er ligesaa forkert, som om man vilde kalde et Konkubinats for et Uægteskab. Det strider imod alle mulige Regler. Jeg ser ikke, hvorfor man ikke skal bruge Ordet „Slegfredbarn“. Det er et godt gammelt dansk Ord,